

vedblivende hævde, at jeg ikke kender noget som helst til, hvad der fra „Dybbølposten“s Side kan være sigtet til, og det forekommer mig, at der for Offentligheden indtil Dato ikke er ført fjerneste Bevis for, at virkelig dansksindede Kredse Syd for Grænsen har noget som helst med disse, jeg gentager det, for de danske Statsinteresser absolut skadelige Planer at gøre. Man maa derfor kun i høj Grad beklage, at saadanne Sensationsmeddelelser som disse, „Dybbølposten“ har bragt frem, kan blive benyttet saaledes, som de er blevet benyttet i Gaar til at foretage Husundersøgelser m. m. hos Danske, der utvivlsomt ikke har haft med de foreliggende Planer at gøre. Jeg anerkender gerne de Udtalelser, der er faldet fra det ærede Medlem Hr. Hauge og fra det ærede Medlem Hr. Rode, og er ganske enig med det sidste ærede Medlem i Haabet om, at det fremtidig maa lykkes at bevare Enstemmigheden om denne Bevilling og det betydningsfulde Arbejde for at støtte og bevare dansk Sprog blandt disse Mennesker i et gammelt dansk Land, som den er Udtryk for.

Undervisningsministeren (Appel):

Det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen rettede et bestemt Spørgsmaal til mig, nemlig om det var muligt, at man trods Beskæringerne kunde fortsætte i det kommende Aar de af det ærede Medlem nævnte Kursus uforandret. Det kan man selvfølgelig ikke, det synes jeg ikke, det ærede Medlem havde nødig at spørge mig om; selvfølgelig vil en Nedskæring af Beløbet føre til, at disse Kursus maa foregaa efter en mindre Maalestok i det kommende Aar; men jeg skal forsøge at oplyse det ærede Medlem om, hvad der har været det ledende Motiv for mig med Hensyn til Nedskæringerne. Det har været dette, at man ikke maatte gaa nogen af disse Virksomheder saa nær, at der vitalt skete Skade, og derfor har man ladet alle de længere, sammenhængende Kursus være uforandrede, medens det er de korte Kursus, der har faaet en delvis Nedskæring. Jeg kan oplyse det ærede Medlem om, at efter 1910, altsaa efter Finanslovscommissionens Arbejde, gik man ogsaa til saadanne Nedskæring paa Finansloven og fulgte ganske samme Fremgangsmaade, og efterhaanden som den økonomiske Situation atter bedrede sig, arbejdede man sig op til de tidligere Forhold, ogsaa hvad disse Kursus angaar. Det haaber jeg skal ske ogsaa i dette Tilfælde. For øvrigt er jeg ganske enig med det ærede Medlem i, at det er beklageligt, at man overhovedet skal

gaa til saadanne Forholdsregler, men det er jo nødvendigt at spare i denne Tid

J. P. Nielsen: Ogsaa jeg vil gerne takke den højtærede Undervisningsminister for den Udtalelse, som Ministeren — der ved, at jeg selv har medvirket til at faa Bevillingen indsat — fremsatte om denne Bevilling til Støtte for dansk Sprog og Kultur i Udlandet. Den ærede Ordfører Hr. N. Johan Laursen udtalte, at de, der havde Indflydelse Syd for Grænsen — og dermed sigtede han sikkert til Socialdemokratiet — burde medvirke til, at der blev indført en Skoleordning for Mindretallene Syd for Grænsen, der stod paa Højde med den Skoleordning, vi har gennemført for Mindretallene her oppe. Dertil vil jeg sige, at vi fra Socialdemokratiets Side har gjort vore tyske Partifæller opmærksom paa, at Tyskland stod tilbage i saa Henseende, og de har ganske aabent erkendt, at det er rigtigt, og har ogsaa — det ved vi fra den Deputation af danske Syd- eller Mellemslesvigere, der var i Berlin — udtalt sig for, at de vilde efter deres Evner og Kræfter virke for, at den Skoleordning, man fik dernede, ikke blev ringere og blev gennemført saa hurtigt som muligt. Naar vi har gjort det, er det ud fra den Interesse, Socialdemokratiet har i at værges imod, at det, som foretages fra dansk Side Syd for den nye Grænse, skal være Tyskerne eller Preusserne et Eksempel til Efterfølgelse heroppe. Jeg vil i hvert Tilfælde være meget imod, at man fra preussisk Side opretter slesvigske Foreninger i 1ste Zone, hvor Sproget skulde være dansk, og her begynder at udgive tyske Blade, hvis Sprog skal være dansk, og at man opretter Skoler, efter at der er kommet en tilfredsstillende Skoleordning, og at saadanne Skoler skulde lægges ind under preussisk Skoleadministration, eller at der bliver oprettet tyske Menigheder her oppe, som skulde lægges ind under en tysk Biskop, eller hvem det nu skulde være. Alt det vil vi fra socialdemokratisk Side værges os imod. Men saaledes som Ordningen er i Øjeblikket, har vi hørt Røster om, at saadant noget maatte kunne lade sig gøre; fra katolsk Side er det i hvert Fald nævnt overfor os, at de Rester, der er af Polakker og andre dernede, skulde slutte sig sammen til katolske Menigheder, hvis øverste Styre skulde være ikke den katolske Biskop eller Katolikkerne heroppe, men Biskoppen i Osnabrück. Vi staar paa det Standpunkt og har faaet vore tyske Me-